

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Signalement: Pop Internationalism

Redactie

Citation

Signalement: Pop Internationalism. (1997). Signalement: Pop Internationalism. *Bestuurskundige Berichten*, 12(1), 15. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234025>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234025>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

manier was om jezelf als politicus te profileren. Veel parlementariërs zouden dan ook voorstanders zijn van enquêtes omdat het een goede manier is om carrière te maken. Na een korte samenvatting door de heer Rosenthal van voorgaande verhalen was er tijd om vragen te stellen.

Een verontruste politiemans was bijvoorbeeld bang dat de parlementaire enquête opsporingsmethoden tot een te ver doorgevoerde regelgeving zou leiden, waardoor de politie met handen en voeten gebonden zou zijn. De Graaf verzekerde hem er echter van dat het zover nooit zou komen en dat het ook niet de opzet van de commissie was om de politie vleugellam te maken.

Na de pauze ging de dag verder met een groepsinterview. Dr. P. 't Hart en dr. mr. E. Muller stelden lastige vragen aan een panel, waarin een zo breed mogelijk scala van deskundigen zat.

De geïnterviewden waren:

- mr. Holthuis, hoofdofficier van Justitie van het Landelijk Bureau OM;
  - mr. Jahae, strafadvocaat;- drs. Andersson, hoofd organisatie-adviesbureau;- dhr. Van Dop, afdeling georganiseerde criminaliteit politieregio Brabant Noord en Midden;
  - mr. Meurs, projectleider voor de implementatie van de parlementaire enquête opsporingsmethoden van het Ministerie van Justitie.
- Tevens namen De Graaf, Kra-nenburg en Rosenthal hieraan deel, terwijl de heer Deetman stand-by bleef.

Vragen die aan de orde kwam waren onder andere:

- * Wat wil het OM gaan doen om een betere leiding te geven aan de politie?
- * Hebben strafadvocaten voordeel bij de crises in de opsporing?
- * Is er na de enquête nog wel onderzoek gedaan naar georganiseerde criminaliteit of is de hele opsporings-organisatie lam gelegd?
- * Heeft het Ministerie van Justitie wel genoeg zicht op de gang van zaken?
- * Heeft de commissie achteraf gezien goed gehandeld of had u bepaalde zaken liever anders aangepakt?
- * Heeft de media ethisch verantwoord gehandeld door alles maar naar voren te brengen?

De geïnterviewden gaven overal een rooskleurig beeld van. Alles ging of de goede richting op of was nooit fout geweest. Of dat ook allemaal het geval is valt te betwijfelen, maar werd stug vol gehouden.

Na afsluiting van de dag kon iedereen tijdens de borrel even napraten over alles wat deze dag naar voren gekomen was.

Al met al was de dag erg geslaagd te noemen. Een honderdenveertig mensen had mijns inziens een erg interessante dag om op terug te kijken.

C. Meijeraan

SIGNALEMENT

Pop Internationalism

Paul Krugman

The MIT Press

Cambridge (Massachusetts) 1996

ISBN 0-262-11210-8

prijs circa f 50,-

Het nieuwe boek van de hoogleraar van MIT is niet zo dik, maar wel spraakmakend, zoals de meeste geschriften van Krugman. De meeste essays verschenen eerder in tijdschriften als de *Harvard Business Review*, *Foreign Affairs* en *Scientific American*. Eén essay, een recensie van het boek *Who's Bashing Whom?* van Laura D'Andrea Tyson (adviseur van Bill Clinton), weigerde de *New York Review of Books* te plaatsen. Zij vonden de recensie te kritisch voor een dergelijke vooraanstaande publieke persoon.

Krugman trekt in zijn werk ten strijde tegen de zogenaamde 'pop-internationalisten'. Deze 'pop-internationalisten' zijn vaak invloedrijke economen of politici die volgens Krugman volkomen onzin uitkramen. Hierbij moet je denken aan John Major, Bill Clinton, Robert Reich, Mickey Kantor etc. Wat doen zij nu fout?

Eigenlijk alles. Elementaire (economische) wijsheden worden vergeten of niet begrepen en met kromme conclusies trekken de 'pop-internationalisten' vervolgens de wereld in.

Krugman opent zijn eerste artikel met Delors. In 1993 geeft de voorzitter van de Europese Commissie een presentatie aan de leiders van de landen van EU. Hij signaleert de groeiende werkloosheid in de Unie. De gemiddelde econoom wijt dit probleem aan de (hoge) belastingen en strenge regelgeving en de hoogte van de werkloosheidsuitkering in

Europa. De Duitse eenwording heeft tevens het structurele probleem van de European Monetary System versterkt. Maar welke oorzaak zag Delors? Het gebrek aan concurrentiekracht van de EU ten opzichte van de Verenigde Staten en Japan. Hierbij gaat men ervan uit dat de economische welvaart van een land bepaald wordt door haar succes op de wereldmarkt. Deze opvatting is volgens velen (de 'pop-internationalisten') juist. Krugman toont aan dat het volkomen onzin is.

Waarom is dit boek nu van groot belang? Omdat het vele statements - als dat landen als bedrijven met elkaar concurreren - naar het rijk der fabelen verwijst. En dat in voor iedereen begrijpbaar Engels (Er is ook een Nederlandse vertaling van verschenen). Dus na het lezen van dit werk zal iedereen dergelijke onzin doorzien!

Literatuur

C. van Marrewijk, 'Economische Ongeletterdheid', boekbespreking, *ESB*, 8 mei 1996, p. 433-434.

E. Lof, 'Centrale banken houden de werkloosheid in Europa hoog', interview met P. Krugman, *Intermediair*, 25 oktober 1996, p. 17-21.